

ת"פ 39348/06 - מדינת ישראל נגד סאלם אלקרעאן (עוצר) - נדון, סלאמה אבו כף

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 39348-06 מדינת ישראל נ' אלקרעאן(עוצר) ואח'
פני כבוד השופט דניאל בן טוליה
מדינת ישראל
המאשימה
עו"י ב"כ עו"ד גנית אטיאס

- נגד
הנאשמים
1. סאלם אלקרעאן (עוצר) - נדון
2. סלאמה אבו כף (עוצר)
עו"י ב"כ עו"ד יפתח רפאל

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין לעניין הנאשם 2

הנאשם הורשע על פי הודהתו בעבירות של קשרתו קשור לביצוע פשע, סיוע לפריצה לרכב בכונה לגנוב וניסיון גניבת רכב. על פי המתואר בעבודות כתוב האישום המתווך מיום 15.6.16, קשרו הנאשם 2 עם הנאשם 1 קשר לגנוב רכבים בעיר באר שבע. במסגרת הקשר ולשם קידומו, ביום 15.6.16, סמוך לשעה 01:55, ברחוב ז'בוטינסקי בבאר שבע התפרצו הנאשמים בצוותא חד לרכב מסווג סייטרואן ברלינגו השיר לדואר ישראל בכר שנאשם 1 ניפץ את החילון האחורי בצדיו הימני של הרכב על ידי פלאיר פטנט כאשר הנאשם 2 סייע להתרפרצויות זו וישב במושב שlid הנהג. במעמד המתואר לעיל, ניסו הנאשמים לגנוב את הרכב בכך שפרקו ושברו חלק מסויז' הרכב בכונה להנעה.

במסגרת ההסדר לא הייתה הסכמה בין הצדדים לעניין העונש וכל צד היה חופשי בטיעונו. להשלמת התמונה י הציין כי בעניינו של הנאשם 1 הגיעו הצדדים להסדר גם לעניין העונש בגדרו נגזרו עליו 14 חודשים מאסר בפועל לצד עונשה נלוות.

טייעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה במסגרת טיעונו לעונש הפנה לערכים המוגנים בהם פגע הנאשם בכללם הגנה על קניינו של הפרט. לדבריו מדובר בעבירות קלות לביצוע וקשה לגילוי. עוד הוסיף כי עבירות הנוגעות לגניבת רכבים הפקו לו "מכת מדינה" ומחייבות עונשה מרתיעה. זה הפנה לחלקו של הנאשם בביצוע ההתפרצויות וניסיון הגניבה וביקש ללמד כי חלקו אינו שולי כלל ועיקרי. בגין כל אלה סבור כי מתחם העונש ההולם מין הראי שינווע בין 12 ל-18 חודשים מאסר בפועל. בגין המתחם ביקש ליתן משקל לעבורי הפלילי המכובד ביותר הכלל 21 הרשעות קודמות במסגרת הושטה על הנאשם

עמוד 1

תקופות מאסר ממושכות. עוד הפנה לקיומו של מאסר מותנה בן 10 חודשים שלא היה בו כדי להרטיע הנאשם מלסתובך פעם נוספת בעבירות רכוש. בשל כל אלה סבור כי יש למקם את עונשו ברף העליון של המתחם ולהפעיל את המאסר המותנה במצבבר לצד עונשה נלוית.

ב"כ הנאשם מנגד ביקש לחתת משקל להודאת הנאשם שיש בה משום הבעת חריטה ונטיית אחראיות וכן חסכון בזמן שיפוטו יקר. לדבריו כתוב האישום המתוקן משקף נאמנה את חלקו הקטן של הנאשם אל מול חלקו של הנאשם الآخر. עוד ביקש לחתת הדעת לשיקולי איחידות העונשה תוך שיכוון לעונשו של הנאשם 1 עליו נגזרו בהסכם 14 חודשים מאסר בפועל. לדבריו אמם לנאשם 2 יש מאסר מותנה בן 10 חודשים, יחד עם זאת עברו הפלילי של הנאשם 1 מכבד יותר וכן גם חלקו בביצוע המעשים גדול יותר. במצב דברים העונש בעניינו של הנאשם 2 אמרו להיות זהה לזה של הנאשם 1.

מעבר לכך, ציין כי בפועל הרכב לא נגנבו וכך גם אין ראיות בדבר הנזק שנגרם לו. אשר לנסיובתו האישיות של הנאשם זה פירט כי לנאשם נסיבות חיים קשות הכוללות טרגדיה אישית בה בנו נדרס מול עיניו. אירע זה נתן אותו על כל תחומי חייו של הנאשם אשר החל לצורוך חומרים משני תודעה ונקלע למעורבות פלילית. הנאשם נתול כוחות לעבור הליך במסגרת טיפולית אינטנסיבית, אולם אין לבוא עמו בחשבון בשל כך. הנאשם מצדו ציין כי מצבו הנפשי אינו שיפור והוא זקוק לטראומות לצורךamina. לדבריו עבר צנטור 4 פעמים וסובל מסטמה. הנאשם ציין כי הוא מודע לביעית הסמים העומדת בסיס מעשי והוא מעוניין לעבור הליך טיפול בין כותלי בית הסוהר.

דין והכרעה:

כל שהדבר נוגע לעבירות של התפרצויות לרכב וగניבה, הנאשם פגע במעשיו אלו בערכיהם המוגנים של ביטחון הציבור ורכשו. על הפגיעה הכלכלית ועל העונשה שיש לנ��וט בעבירות אלו ראה רע"פ 1708/08 **מרדי לוי נ' מדינת ישראל** (21.2.08):

"**בית המשפט המחויז צדק גם מצד משהתעים את הצורך בחומרה בעונשה בעבירות התפרצויות ובUBEIROT הרכוש בכלל, שהוא-אפשר לומר- למכת מדינה, למקור דאגה וטרונה לאזרחים רבים ולפגיעה בתחומי ביטחונם... ראיו כי פורצים או פורצים בפוטנציה ידעו כי עלולים הם למצוא עצמו, משילכו, מאחוריו סורג ובריח-כדי לפטור מעונשם, ولو לתקופת מה, את הציבור.**".

עוד ראה בעניין זה רע"פ 10/10890 **לאיק מליאת נ' מדינת ישראל** (1.11.2010):

"**אין צורך להזכיר מלים על מפח הנפש של אדם היוצא מביתו ומגלה כי רכבו, רכוש יקר ובעל חשיבות רבה מכל בחינה, איינו עוד. לכך מctrurf הנזק הכלכלי במועל רחב יותר, במונחי המשק. הרוצה ליהנות בזדון מעמל הזולת ולשלוח יד ברכוש שלא הוא צבר, ראוי לעונשה מחמורה..."**

כל שמדובר נוגע למדיניות הענישה הנוגעת בעבירות של התפרצויות לרכב וగניבת רכב, הרי שעיל דרך הכלל מוטלים עונשי מאסר בני מספר חודשים ועד לשנתיים מאסר בפועל. על דרך הכלל בתיק משפט נתונים דעתם לשאלת האם העבירות בוצעו במצבה חדא, אם לאו, האם מדובר בעשורים מתוכנים, האם מדובר בעבירות שבוצעו בתחוםם, תוך שימוש בכלים פריצה ייעודים, מידת הנזק וכן יתר הנסיבות האופפות את ביצוע העבירה.

בבאו של בית המשפט לבחון את מידת הפגיעה של הנאשם בערכיהם המוגנים ולחומרה יש לתת הדעת לעובדה כי המעשים בהם הורשע הנאשם הינם מעשים מתוכנים המבוצעים במסגרת קשיית קשר של הנאשם 2 עם הנאשם 1. כדיוד עצם הביצוע במצבה חדא הוא לכשעצמו מקל על ביצוע התפרצויות לרכב וניסיון גניבתו, ומайдך מקשה על גילויים של הערביינים. הכניסה לרכב הינה כניסה "אלימה" כאשר הנאשם 1 מנפץ את שמשת החילון ובמהמשך השניים מפרקם ושוברים חלק מהסוויז' של הרכב על מנת לנסות להניעו.

המדובר בעבירות רכוש יחד עם זאת וכיודע בבחינת הנזק הפוטנציאלי, עבירות שכאה יכול ותדרדרנה לכדי אלימות של ממש היה והקורבן ינסה למנוע את גזילת רכשו או למנוע את הימלטות הערביינים עד להגעת המשטרה.

מנגד ולאחר מכן של הנאשם ביצוע התפרצויות לרכב מגע לכדי סיוע כאשר הנאשם 1 הוא זה שאוחז בפלאייר פטנט ומນפץ באמצעותו את השימוש. אין מדובר בעשורים שבוצעו בתחוםם רב, (אם כי שבירת מתנע רכב לצורך ביצוע מעקב והتانעת הרכב אינה בבחינת ידע המצוי אצל כל הדיות). הרכב עצמו לא נגנב ולא הובאו ראיות בדבר נזק יוצא דופן הנובע משבירת המתנע או מניפוץ חלון המכונית.

לאור כל האמור לעיל הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם נע בין 9 חודשים ל-28 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרו המתחם ולחומרה הרי ראש וראשונה יש לתת הדעת לעברו הפלילי המכבד ביותר. פרטים שנאמרו בעניינו של הנאשם 2 על ידי מوطב זה במסגרת ת"פ 27827-01-15, נכונים ביותר שאת, גם לתק שבחורתה.

לנ暂时 21 הרשעות פליליות במגוון תחומיים: סמים, רכוש ואלימות. עיון בගילוין הרשעות מלמד כי הנאשם החל את דרכו הפלילית עוד בצעירותו ולמעשה לא פסק מביצוע עבירות פלilioות. למעשה, התקופות המועטות בהן הציבור אינו סובל מידו הרעה של הנאשם, הין כאשר זה מצוי מאחורי סורגים וברית. הנאשם ישב תקופות ארוכות בבית הסוהר בגין מעשיו אשר לא הרתינו אותו מלשוב ולהחטא פעם אחר פעם בעבירות דומות.

לא אמונה את כל עברו הפלילי ואתהיחס אך לעונשי המאסר בפועל שנגמרו עליו החל משנת 2000 ואילך:

בשנת 2001 הנאשם נדון ל-36 חודשים מאסר בפועל בגין עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות, התחזות, Shibos Mahalci Mispet, Ziuf Shetr Casf, נשיאת סכין שלא למטרה כשרה. עונש זה כלל הפעלתו של מאסר מותנה ארוך;

בשנת 2004 נדון ל- **40 חודשים מאסר בפועל** בגין עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית וכן שיבוש מהלכי משפט ;

בשנת 2008 נדון ל- **10 חודשים מאסר בפועל** בגין פריצה לבניין שאינו דירת מגורים וగנבה ;

בשנת 2012 נדון ל- **42 חודשים מאסר בפועל** בגין מעשה שוד;

בשנת 2013 נגזרו על **הנאשם 8 חודשים מאסר בפועל** בגין עבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית.

בשנת 2015 נידון **הנאשם ל-13 חודשים מאסר בפועל** בגין ביצוע העבירות שענין איוימים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, קבלת נכסים שהוגשו בעונן, הדחה באיוימים והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

העבירות בהן הורשע **הנאשם** כוללות רכיבים של אלימות לצד עבירות רכוש וסמים. אז כי היום סבורני כי עבר פלילי זה נכנס לגדרם של המקרים אליהם התייחס החוקן המחוקק בסעיף 40ה לחוק העונשין, היינו ההחמרה בעונשו של **הנאשם** והרחקתו מהציבור נדרשים כדי להגן על שלום הציבור. ודוק, בינו לביןו בסעיף זה, ההחמרה תעשה בגין המתחם וזאת בשים לב להודאותו ולהיסכן בזמן שיפוטו.

בתיק זה לא הוגש ואף לא התבקש תסקير מאת שירות המבחן אשר יפרום את מלאה התמונה אודות **הנאשם** ובפרט אודות שימושו בחומרים משני תודעה. הגם כך בית המשפט במהלך הטיעונים לעונש, הציע להגנה לדחות את הטיעונים לעונש על מנת לבחון אפשרות שילובו של **הנאשם** במסגרת טיפולת סגורה שתיתן מענה לביעית ההतמכות ממנו סובל **הנאשם** שנים ארוכות.

דא עקא, לאחר שהובחר **הנאשם** מה שמעוות התהילה שידרש לעבור בטרם תתקבל ההחלטה הסופית, הודיע כי הוא מותר על אפשרות זו וביקש לקבל את גזר דיןו ללא דחיה. ב"כ **הנאשם** ציין כי אין לבוא עמו בחשבון בשל עמדה זו, אשר כפי הנראה מודיע לחולשת כוחותיו לעבור הליך שכזה. ודוק, ההחמרה בעניינו של **הנאשם** מתבקשת לא מיותר סיירובו לעבור הליך טיפולי אלא מثارך שהמניע להסתמכויותיו בפלילים נותר ללא מענה ומשכך הסיכון להישנות התנהגות פורצת חוק נותר בעינו.

למעשה נקודת האור המכמעט ייחידה בעניינו של **הנאשם** נוגעת להודאותו אשר יש בה משום חיסכון בזמן שיפוטו יקר וכן משום נטילת אחריות. הודהה זו תבוא לידי ביטוי גם בחיפוי המאסר המותנה. עוד בית המשפט ייקח בחשבון את נסיבות חיוו הנסיבות בפרט ככל שהדבר נוגע לפטירתו בנו. לצד האמור לעיל, משקלן של נסיבות אישיות אלו הולך ופוחת ולמעשה "נטחן עד דק" ככל שהנאשם צובר לחובתו הרשות פליליות, והלה צובר. הדברים מקבלים משנה תוקף מקום בו להתרשמות בית המשפט **הנאשם** אינו פועל לצאת מאותו מעגל שוטה בו הוא יוצא ונכנס את דלתות הכלא תדירות וזאת באמצעות הליך טיפולי אינטנסיבי.

היחס בין עונשו של נאשם 1 לעונשו של נאשם 2:

ב"כ הנאשם סבור כי יש לגזר על הנאשם 2 עונש זהה שהושת על הנאשם 1, היינו 14 חודשים מאסר בפועל הcoolim את הפעלתו של מאסר מותנה בן 10 חודשים. אליבא דידו, אותו מאסר מותנה "מתוך" אל מול עברו הפלילי המכובד יותר של הנאשם 1 בהצטרכו לכך שחלקם בהתרצות לרכיב הגיע לכדי סיוע בלבד.

עתירה זו של ההגנה אין לקבל כלל ועיקר וזאת מכמה טעמים: ראשית וברמה העקרונית, סבורני כי מקום בו הגיע המאשימה להסדר הכלול עונש "סגור" הדבר אינו אמור להוות נקודות עיגון שאין בילתה ביחס ליתרת הנאים. הדברים מכוונים לכך שבהסדר סגור בית המשפט אינו גוזר על הנאשם בהכרח את העונש שראוי היה להשיית עליו אלא בוחן את סבירותו של ההסדר בהתאם להלכות הנוגעות לכיבודם של הסדרי טיעון. פועל יוצא מכך הוא שפעמים רבים בבית המשפט מכובד ההסדר הגם שנכנן היה להשיית עונש חמור מזה שוטכם בין הצדדים. (בזהירות המתבקשת ומבליל קבוע מסמורות, יש להניח כי זהו גם המצב המאפיין את ההסדר בעניינו של נ' 1).

עוד יזכיר גם כן ברמה העקרונית, כי במסגרת הסדר "סגור" בית המשפט אינו נחשף למלא השיקולים שהנחו את המאשימה או את הצדדים עובר לגיבשו של העונש המוסכם עם נ' 1 ואין כל וודאות כי אותם נתונים, מאפיינים גם את עניינו של הנאשם 2.

כל זאת ברמה העקרונית. אלא Mai, גם המסדר העובדתי עליו נתמכת בקשה ההגנה אינם חף מקשישים. אשר להבדל הנוגע לחלקו בפועל של הנאשם 2 סבורני כי גם אם קיים הבדל מסוים בשל כך שלנאים 2 מיויחסת רק עבירה של סיוע להתרצות, עדין משקלו של זה מן הראו' שהוא שלו. הדברים אמרו רichtig מתוך כך שעבירות ההתרצות לרכיב במקרה של פינוי נבעל עבירה החמורה יותר שעוניינה גניבת הרכב, שכן ברובם של המקרים גניבת רכב, מבחינת היסוד העובדתי הנלווה אליה, כולל באופן אינהרנטי גם את התרצות לרכיב. (דוגמה נוספת ניתן למצוא ביחס לעבירה של הסגת גבול לעבירה של התרצות לדירה).

זאת ועוד, שני הנאים שבפניי פועלו מסגרת הקשר לנסות ולגנוב את הרכב, שהיא התכליות העיקרית של מעשייהם העברייניים באותו לילה. שזו תומנת הדברים ההבדל בין מי שניפוץ המשמש בפועל לבין מי שהמתין באותו הут לידו ובמה שזכה ניסיה להניע הרכב לא אמור להיות רב. יתכן שהדברים היו שונים לו מטרת הקשר הייתה אף גניבה מתוך הרכב שאז הפער בחלק העובדתי היה מקבל משקל רב יותר, מה שאינו בעניינו.

גם הפעם הנطען ביחס לעבר הפלילי של שני הנאים אינם חד ממשעי. לדבונם של הנאים, שניהם הפכו את העבריינות בדרך חיים ודם הרעה לא חבלה מלפצעו הציבור פעמי אחר פעמי. גם אם הנאשם 1 יש מבינה מספרית יותר הרשות בעבירות רכוש, אין בכך ללמד כי לנאם שבפניי עבר פלילי מכובד פחות ויש דווקא שהמצב הfork (כך ולשם הממחשה ר' את רצף הרשעות האחוריונות של הנאשם 2, בכלל הרשעה משנת 2012 בגין שוד בGINA נגזרו עליו 40 חודשים מאסר בפועל). עברו הפלילי של הנאשם 2 הנה מכוביד ביותר בכל קינה מידה. אפילו יונח לטובתו כי לשותפו עבר מכובד יותר, ספק האם אכן בשל כך זה זכאי להנחה כל שהוא בעונשו (ור' הערות העקרוניות ביחס לאחדות הענישה).

לסיכום סוגיות אחדות הענישה, הרי שעניין זה ילקח בחשבון בכפוף לכל שפורט לעיל ולא מלא עונשו של הנאשם 1,

העונש שהוא נגזר על הנאשם 2 היה גבוה מsumaות מזה שבית המשפט השית עליו. בנוסף, ככל שיש הבדל בחלוקת של הנאשםים ומפנייהם, הרי שהשפטו על עונשו של הנאשם 2, תהיה במסורה.

אופן הפעלתו של המאסר מותנה:

נגד הנאשם תלוי ועומד מאסר מותנה בן 10 חודשים שהוא בר הפעלה. בהתאם לפסיקה וכן בהתאם להוראת סעיף 58 לחוק העונשין, על דרך הכלל, יש להפעילו במקרה לכל עונש אחר. בעניינו, נוכח הודהתו של ועל מנת ליתן גושפנקא לאוותה נטילת אחירות, אורה כי מאסר מותנה זה יופעל מחדלו במקרה במקרה של עונש שיוות עליו בדיון תיק זה.

עיצום כספי:

בעבירות בהן חטא הנאשם יש מקום להשתתם של עיצומים כספיים כואבים שייהי בהם כדי להעביר מסר ברור בדבר חוסר הcadaitot של צבירות רכוש על חשבו החולת, בעניינו, גם רכיבים אלו יהיו מותנים וזאת לפנים משורת הדין מתוך התחשבות בחסרונו הכספי של הנאשם ועל מנת להקל עליו את המשך דרכו מחוץ לכלא לאחר שיסים את מאסרו.

לא בשולי הדברים יש לקוות שהנ帯ם ישכיל לנצל את תקופת מאסרו על מנת להשתלב במסגרת טיפולית בין כותלי הכלל, באופן שייהי בו כדי למנוע את הסתבכותו העתידית וכן לאפשר לו לפתח דף חדש בחיים, גם אם בשלב מאוחר ייחסית.

סוף דבר מכל המקובל לעיל, הנני לגוזר על הנאשם 2 את העונשים הבאים:

- א. 13 חודשים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו, 15.6.2016.
- ב. מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 10 חודשים מעת'פ. 15-01-27827 כרך 5 חודשים מהם יהיו במהלך המוצבר לעונש המאסר האמור בסעיף א' לעיל והיתרה בחווף. סך הכל, יהיה על הנאשם לרצות 18 חודשים מאסר בפועל שימנו מיום מעצרו.
- ג. 2 קנס או 10 ימי מאסר תמורה. הקנס ישולם ב- 5 תשלוםmons חדשים שווים ורצופים החל מיום 1.2.2018.
- ד. 5 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות רכוש מסווג עון.
- ה. 10 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירות רכוש מסווג פשע.

ניתן צו כללי לモצגיהם: להשמיד, לחלט, להשיב לבעלים לפי שיקול דעת היחידה החקורת.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המוחז.

ניתנה והודעה היום ז' תשרי תשע"ז, 09/10/2016 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט